

Gro=Wirsi,

Kosta

Piika Paimion Pitäjältä ja
Loven kylältä,

Helena Jacobin tytär,

Sofa

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhan nuorudens iän kukoisturen ajalla
mestattin,

Sinä 16 p. Heinä Kuusa vuonna 1764,
Johonga hän itzensä niin kuin katuwainen
syndinen sydämmellisellä synnin tunnolla.

Ja

Turwamisella Wapahujan Kesuren kalliseen
ansioon walmisti.

Rajkille suruttomille, pramaille ja haurerlisti
elämäferta harjoitawaisille waroituxeri.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

D u l u s a , 1829.

Präntätty C. E. Barckin Kirjan-Präntisä.

W. K. D! Jesu Christe wiatoin oc.

D! Jumal' ole armoinen: Mä
sangen suuri syndinen Dlen
juur julmast elänyt, Sielun ja Ruu-
min lykänyt.

2. Minian alammaisehen Helwetin
suden etehen Se häijy hengi wiettelä,
Lihan ja weren petteli.

3. So osan neljättä vuotta Wiri-
tin wihan walkia Mä nuorun ikä
uhraisin perkeleill' mailma seuraisin.

4. Tääll' juorin heidän kansansa
Säijs ja ilkiäs halusa Näin yöt ja päi-
wät kulutin Jumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett luowuin pojes hyvästä Siit'
taiwallisest Jesusta Hänen Tawarans
haastaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähän kaxiin kahleisiin Sie-
lun ja ruumin siteisiin Sangix mä
joudun olemaan Pirun ja mailman
lunnahaan.

7. Tääl' Isä minun kiini sai Nyt
wasta tunsin hänen tain; Kuin aina
huusi peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Hoj; kukaft sun nyt pelastaa,
Helwetin pimiäst tornista? Siis ru-
koil Poikaan Jesusta, Sit teurax
tehty Karitzaa.

9. Ah! Kiitos Isän rakkani, Sun
neuvos edest, apuni, Ett' sydämmes
niin lämbeni Mun kuolen korjan
puoleeni.

10. Nyt fangi minä waiwanen Sun
Poikas Anstion turvailen; Jongas
mull an noit aldiri, Syndeiini maror
tähdexi.

11. O! minun rakas Isäni Lepny
ja sowi kansani, Sä armo olet lu-
wanut, Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin Jē-
sus on Sowittajani, Hän kuoli tähden
Golgatas Siin murha-laros kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisäl-
lifesti sielusan; Waick' ulkonaisell muo-
dolla, Mun syö on alas katzella.

14. Muti' Jesuxeni armosta En
epäil', Hengi todistaa, Ett olen armon
tunnosa, Ehk ruumin kuole raudoisa.

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun'
ja tutun huoliko, Muutt Christi wel-
jen, sisaren, Ett hiwott' on jo kiemehen.

16. Sill' minun mielen', menoni,
Tahton, ajatus, haluni, Pois täälä'
on käättö Taiwaseen, Jesuxen illon
ijäiseen.

17. Ah! vielä, soisin todella: Et's
woisit, minu kunnella, O! mies sä
raukka hekuman, Sun kauttas tra-
pull astuman.

18. Mun täyty anda sidotta, Sil-
mäni kiini niwotta, nyt kirwen alle
taipuman, Ja waston luondo kuole-
man.

19. Ah! minä huokan toiwotan,
Siis Herra Jumal Taiwahan, An-
dakon katumusen sull, Sun oman
syndeis tähden tull.

20. Vääll sydämmes haurellisen
Saattakon piston murhen sen, Ettäs
tääll armon ajasa, Ja et helwetin
wauwasa.

21. Ilkeyttä's nyt itkisit, Perkelen
kädest pääsikit, Näit' muistutan sull
todesta, Ah! etzi, rukoill' Jesusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumaran,
Stzen kuolemaan ojennan Nuorukai-
set teil' ilmoitan, Pojill ja piikoill
muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synniä rietais elä-
kö, Ja helwetihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juorusta,
Helwetin tulen kohusta, rippukat har-
tast Herrasa, Nuoruden ajan waa-
rasa.

25. O! Isät! äitit rakkahat, Muutt'
palkollisten haldiat, Katzokat perään
tarkasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos itze teil' on olewa, Sydäm-
mes Sielus, tunnosa, Ensiri synnin
katumus, Six' toisex' Hengen hallitus.

27. Ett H&Nran kästyn jälkeen sitt,
Heill esimerkit taidait, Niin oyt ja
päivät kuluta, Ett taiwaas saisit ilosta.

28. Ah J&Ssus itze neuwokon, Teit'
hengellänsä walaitkon, Ett tundosanne
tundemaan Ja Henges itze uskomaan.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuing'
perkel wiekas lummomaan, On sukkela
sill tawalla kuin naurun leikill jutelan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Par-
hanne päälle panette, Min rukouris
H&Nrasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Sa
wälttä wihan liekkiä, Muttt' osalliset
oletta Synneistä, joit he harjoittaa.

32. Viel' te mun Isän, Mitini,
Weljen, Sisaren, Sukuni, Älkät täs-
tedes murhella ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden itzen sulloko, Ja
sydändänne rundoko; Andakat H&N-
ran hallusa, Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Sumala, Kaikki
muut samall tawalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josaminä itz' waiwainen, Elänyt
olen syndinen, jong tähden teitä muis-
tutan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sy-
dämmen ol' hlypiä, Se ensin mun sai
foreuteen, Ja liha sitte huorutteen.

37. Näit en poisjata todella, Waan
tänyhy

tähtyy teille laavolla, Nuorukaiset nyt
fanella: Näist' lakaitat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaik-
ki ne paikat kauhista, Tois olet' syn-
nis elänet' Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wiekas, kamala, On
satan monell tavalla, Kuin syndistä
täällä talutta, ain päästä, Käsiit' jalwosta.

40. Silloinkuin muolla juopette. Eli
kuin Kirkkon tulleit, Niin ombi hänen
ohjansa, Teil' hiuris, korwis, otzisa.

41. Ne perkelen on krimunsa, Ja
kylä koriat suitzensa, Toilla hän aja
iloihest, Wie helwettin kyl köykäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin pääl-
lens ilman tarwetta, Koreun tähden
panewat, Ja mailma taka ajawat.

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja
Linnan fangi syndinen; Muistutan
muille fangeille, Kahleis Linnois ole-
wille.

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tun-
donnekolwaa andako, Waan nöyryteä-
kät itzenne Ja tunnustakat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Syn-
nin ja pirun woitajall, sanojat niin
Herralle, Jesurell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu,
naulit, ruostittu; Wiatoin fangi Je-
su Christ, Vääst Sielun synnin siteihist.

47. Meit wiallisi fangeja, Kuin
kaiwanet

hyvä, kuuni kaimoja, Olemme kyllä
kaiwanet Sielun helwittin wiettelet.

48. Sill' ei ole ketän autuuri wiel',
Eik' fangia myös auta täällä, Kuin
ylänmielinen tunnustaa, Ja wastoin
tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja lihan
päälle-kändesä, Ja todistajain kautta
niin Waaditaan tunnustaman syyn.

50. Se kuin niin tässä tilassa kuole,
ei ole armosa? Eik' nöyrästä etzi JES-
usta, Ei suingan Händä nähdä saa.

51. Mutt' ne on fangit oikeat Jotk'
oikein syndins tunnustawat, Kuin JES-
usran Urmost hengestä, Ja itze mielestä
hyvästä.

52. Sydämeistänsä katuwat, Ja
kõhdastansa puhuwat, Ei kammistel'
Eik' estele, Ei pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toisto sittä Tar-
witze, Mutta kynnelt' Wuodatta wil-
pittömästi, Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin Paki syndist ajele, Ja
Ewangelium huutelee, JESuksen An-
sioo auttamaan Sumalan Urmon tur-
wamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta,
Niille kuin syndins tunnustaa; Ei hel-
jätä heit' kuolema, JESuksen Wer-
wirwoitta.

56. Nyt olen päivän päättellyt,
Ja

Sa teidän hyväst jättellyt; Rukoilen
vielä Sumala! Sido niin perkel' kah-
leilla.

57. Ettei hän enä riivaist, Sa hel-
wettihin kandaissi, Niin suuris joukos
monia, Miehen ja waimon-puolia.

58. Kuin kaikkis paikois juorewat
Yöt ja päiwät pauhawat, Hengelläs
JESu palautta, Sa synnin tiestä la-
kautta.

59. O! JESu rauhan Ruhtinas,
Siuna ain' meidän Kuningas
Suo Rauha kaikell' kansalle Siunaus
onni Laille.

60. Viel' ylimmäinen Pappimme!
O! JESu hyvä Vaimen sä! Ann
Henges Alla Vaimenill', Tääll' Seu-
rakundaas kaitzewill.

61. Nyht ilmat, maat ja ihmiset,
Gläwät, kuollet kappalet. Koiminai-
sudel korkia Ilstys kiitos kunnia.

62. Tuokat alati laffamat' Täällä
ja Laiwaas loppumat, Työns Neu-
mons owat korkiat, Salatut, Duomi-
ons oikiat.

